

Heleen van der Meer: "Als kinderen niet doorhebben dat ze aan het leren zijn, doe je het goed"

In dit interview vertelt directeur Heleen van der Meer over haar school De Oanrin in Twijzel, haar aanpak rondom gezond onderwijs en waarom ze gelooft in kinderen die zelf willen ontdekken.

Van kleuterklas naar directeursstoel

Heleen begon haar loopbaan twintig jaar geleden tijdens haar LIO-stage en ging daarna direct aan de slag als leerkracht. Ze werkte in verschillende groepen, van groep 7-8 tot de kleuterklas, en groeide uiteindelijk door naar de rol van directeur. Maar die ambitie had ze niet altijd.

“Ik vond het al heel wat om les te geven. Maar toen ik af en toe een dag de directeur mocht vervangen, begon het toch te kriebelen. Je krijgt een visie op onderwijs en wil die ook kunnen uitdragen.”

Vijf jaar geleden maakte ze de overstap naar De Oanrin. Een school die destijds op zoek was naar een nieuwe aanpak. En dat sloot precies aan bij wat Heleen voor ogen had.

Terug naar het werkboek

Een van de eerste dingen die Heleen aanpakte, was rekenen. De school werkte toen volledig digitaal met een tabletmethode. Heleen zag dat anders.

“Tijdens mijn opleiding raakte ik ervan overtuigd dat kinderen meer leren als ze schrijven, als ze het voor zich zien. Doorklikken op een iPad geeft je weinig zicht op wat een kind echt begrijpt.”

Ze introduceerde werkboeken in de lagere groepen, en de resultaten lieten niet lang op zich wachten. Leerkrachten konden weer meekijken terwijl kinderen werkten. Gesprekken over rekenen werden concreter en de scores gingen omhoog.

“Leerkrachten zeiden dat ze weer plezier hadden in het lesgeven. Ze zagen precies wat kinderen deden.”

De school werkt nu hybride: een deel op papier, een deel digitaal. Bewust en doordacht, niet als compromis.

Gezonde school, letterlijk

Toen Heleen aankwam, viel haar iets op aan de leerlingenpopulatie. Bewegen en gezondheid kregen thuis niet altijd veel aandacht. Dat wilde ze veranderen.

Ze stelde een vakleerkracht bewegingsonderwijs aan, maakte een beleid rondom sport en gezondheid, en schreef De Oanrin in voor het predicaat Gezonde School.

“We organiseerden sportdagen, gaven meerdere keren per week gym en volgden motorische doelen. We deden veel, maar hadden het nooit op papier staan.”

Inmiddels heeft de school ook een nieuw schoolplein met een wadi, speeltoestellen en een moestuin die wordt onderhouden door de buitenschoolse opvang. De kinderen uit het dorp spelen er ook in hun vrije tijd.

Kindcentrum in wording

De Oanrin is onderdeel van een kindcentrum met peuteropvang en buitenschoolse opvang. Twee keer per schooljaar zit iedereen samen om de doorgaande lijn te bewaken. Afstemming over thema's, over visie op buitenspelen, over wat kinderen nodig hebben.

“We versterken elkaar. De BSO heeft de moestuin overgenomen. De kleuterleerkracht kan er weer wat mee. Zo werkt het.”

Een volledig integraal kindcentrum is het nog niet. Dat vraagt meer dan goede samenwerking alleen. Maar de richting is helder.

Leren zonder het te merken

Wat Heleen het liefst ziet in haar school, is moeilijk in één zin te vatten.

“Dat kinderen niet doorhebben dat ze aan het leren zijn. Dat ze zo nieuwsgierig zijn, zo betrokken bij een thema, dat het gewoon gebeurt.”

Dat is ook wat ze met haar team nastreeft: thematisch onderwijs waarbij vakken met elkaar verweven zijn en kinderen zelf vragen beginnen te stellen. Het lukt nog niet altijd, en dat geeft ze eerlijk toe. Maar als het lukt, is het precies wat ze voor ogen heeft.

“Dan zie je dat kinderen helemaal oplichten. Dat is waarom ik dit doe.”